

Rechten erven

P.G. Wodehouse

DE ZANGERES

naar MEI-SCHENG
(2e eeuw voor Chr.)

Daar wiekt een venster open in den dag.
Een vrouw. Hel bloeit de zijde van haar kleed.
Blank zijn haar rilde armen. Maar heur lach
Verbergt een pijn, die niemand, niemand weet.

Zij buigt en schouwt zichzelve in 't helder meer.
Ze mijmert: „Zie, nog ben ik mooi en jong.
Doch waar is 't volk, dat jubelde als ik zong?
Ach, nimmer keeren roem en blijdschap weer.

Wat is het, of mijn heer, mijn echtgenoot
Met goud en juweelijn mij overlaadt . . . ?
Waarom toch hoorde ik niet naar 's harten raad!
Goud en gesteente heeft mijn lied gedood.”

Heer echtgenoot, die te behouden streeft
Uw dierst kleinoed, bespied het dag en nacht!
Bedenk, dat het twee vlugge voetjes heeft.
En eens wellicht u te ontvlieden tracht!

JAN H. EEKHOUT

(Wordt vervolgd.)